

Cetatea Cavalerilor

Fondator: Col. r. Dr. Constantin Moșincă
 Editor: Asociația Națională a Cavalerilor de Cio.
 Editura Tipo MC, Oradea - 2020

Cartea Mea e și a Ta!

ISSN 2734-6889
 ISSN-L 2734 -6889

SCLAVIA SAU MOARTEA - LIBERTATE DOBÂNDITĂ PRIN REZISTENȚĂ

Prof. Gruia COJOCARU

Motto:

„Patruzeci este bătrânețea tinereții,
 cincizeci este tinerețea bătrâneții...”

(Victor Hugo)

Într-o existență descătușată sub pecetea hazardului cauți puncte de sprijin, repere, culoare de ființare/dezvoltare sau/și de refugiu. Le găsești, uneori fără să fii arhitect de top, și, într-o formă sau alta te satisfac în rutina cotidiană, dacă nu ești cusurgiu. Intri deseori în coliziune cu societatea, cutumele te irită prin vocea rurală a gardului, ori a scării urbane, ce-ți țiuie-n timpane când vecinul delirează bahic, isteric, cretinoid... Cozi la pâine, cozi la carne, cozi la benzinărie, cozi la butelii... mamă... da' am scăpat săgeata-n în supermarket de vreo trei decenii, îs fericit!... Da', ce să vezi?! Cozi la taxe, cozi la impozite, la bancă te sufoci, cozi *financiare* la administrație, cozi la pașapoarte, cozi la alegeri... Bine că-s libere, uneori, da' intri-n trepidație cu-atâtea zorzoane!

La jumătatea de secol pe care acu' o oră am mistuit-o, parcă-mi lipsește ceva, nu știu ce anume, mai mereu în adolescență și tinerețe mi-au furat câte ceva din traistă câinii... - *Hai, las-o moartă, că și azi îți devorează felii din ficat lăcustele!*" îmi șoptește sinele.

- *Văd, simt, însă cum să te scoți întreg, istețule?!* intervine vocea rațiunii.
 Ridici din umeri, după ce te-ai verticalizat din colb și uiți poveștile sumbre!

- *E simplu, frate, da' o fi suficient?*

- *Bă, n-o fi destul, da' te consolezi și tu depozitând niscaiva straturi de praf în Istorie!*

Noiembrie, 14, MMXXI. Mă biciuiesc crâncen tentaculele dictaturii medicale, ivite hoțeste în târgul democrației... cum s-o descâlcesc?! Ani întregi, sumbri uneori, chiar și-n miezul stupizeniei stagiului militar, identificam soluții. Varianta balcanică, crescută bahic în nopți de poker și barbut, revela obscur o felie de libertate. Azi, însă, orizontul pare condamnat la supușenie. Deși n-am cedat, mă simt sufocat, fără ieșire! *Certificatul verde* îmi arde necruțător percepția unei vieți libere... Valori democratice? Unde?!... Egalitatea cetățeanului în relația cu statul, pare-mi-se așa trâmbița, în

câmpul verii, înainte de alegerile interne de partid, un prim-ministru (semi)defunct! Egal cu cine-i cetățeanul?!? Cu o sumă de așa-zise adevăruri, dintr-un sac doldora de ipocrizii!?

În „2084”, roman al lui Boulem Sansal, fuga inteligentă era o soluție în nevoia de libertate, prozatorul algerian refuzând captivitatea revelată de George Orwell în volumul „1984”, chiar dacă din el s-a adăpat... Bine, între atâtea frânturi de gând, unde-s eu, cel care provoc și-mi asum dreptul de a contesta neghiobia prezentului?

Fragil, din ce în ce mai vulnerabil cu fiecăre cedare a omului contaminat de frica de Sistem – asta simt, când îmi văd confrății îngenunchiați, sub vaccin, la poarta mall-ului. - *Eheii... și tu crezi n-o să te vaccinezi?!*” mă întreabă suveran până și cei din intimitate...

- *Nu știi încă dac-o voi face, forțat într-un orizont de timp de ghilotina locului de muncă.*

Posibil, mi-ar fi cu neputință să supraviețuiesc, să am acces la un codru de pâine și-un strop de cultură. Ar fi însă cea mai cruntă înfrângere în plan social pe care mi-a servit-o Viața! La jumătatea de veac îngăduită de Dumnezeu – timp în care, alături de un dram de spoială de praf de steele, am inhalat suficient balast cât să construiesc un segment de autostradă – înțeleg fără echivoc că libertatea mai joacă un rol decent doar în lecțiile de filosofie, din amfiteatrele de cristal, altfel a devenit o zdreanță slinoasă, pe care o damă de *centură* o refuză ironic, dacă-și sporește dulceața albiei cu-n *pește* protector...

Paralizat ca niciodată-n oceanul zăbalei, trag de timp cu speranța naivă că imprevizibilul va jugula noua dictatură, care ne devorează planetar. (Deși nu doresc, știu bine că o criză majoră – generată de furia naturii ori de reasamblarea sferelor de influență ale lumii, în urma unui conflict armat – va suprima această formă a Sclaviei. Asta nu înseamnă că vom rupe lesne plasele altui năvod...). Mă ajunge din urmă condiția Mioriței, deși nu i-am gustat nicicând resemnarea.

- *Să lupți!*, îmi spune gândul.

- *Cu cine, scumpule, cu Sistemul globalist, care și-a înmulțit perfid dulăii din fermă?!*

- *Bine, atunci fugi, evadează!* îmi cere o altă parte din ființă.

- *Unde?! Cortina roșie a fuzionat cu cea galben-portocalie, într-o aberație cromatică a Sclaviei!*

Sclavia sau moartea? – aceasta-i întrebarea care-mi pulsează dement! În acest infern dantesc, salut poziția celor care-au acceptat senin, fără rezistență, zăbală. Nu-s deloc ironic, ei au înțeles instinctiv că împotrivirea era inutilă, când tăvălugul s-a pornit alienant pe Pământ. Au mers pe aleea lui *ce-o fi o fi, n-avem de-ales*, care-i scutește de suferințe suplimentare. Totuși, nu-i invidiez, o zi în plus de libertate devine prețioasă prin însăși drama de a rezista ocolind încrâncenat colivia.

Bivolul, oricât ar fi de bătrân sau de rănit, abandonează lupta cu leii abia când organele vitale-i sunt devorate, nu-și cedează carnea smerit, într-un ospăț pantagruelic în savană ori în inimă de mall!

Lișna, Botoșani
15 noiembrie 2021

